

הבשר ית"ק בעשרות אחוזים

המשא-והמתן של ממשלת-ישראל עם מישלחת מועצת-הבשר הארגנטינית שביקרה בישראל התפוצץ, ולא נחתם הסכם. עובדה זו מנוגדת להודעה הרשמית של מישל-רדה-תעשייה כי הושג הסכם. עתה תצא מישלחת ישראלית לארגנטינה לחתום על חוזים.

הסיבה לאי-התקיימת ההסכם, היא דרישתה של ארגנטינה למחיר של 2,200 דולר לטונה בשר בלי עצמות, כאשר המחיר בחוזה השוטף הוא 1,600 דולר לטונה. הארגנטינים דרשו את ההעלאה, כאשר נודע להם כי מישל-התעשייה חתם על חוזים לקנות מאירלנד 2,000 טון בשר קפוא עם עצמות, במחיר של 1,800 דולר הטון. בחוגי הייבואנים נמתחה ביקורת קשה על המחיר שהסכימו לשלם לאירלנד, ודרשו חקירה של מבקר-המדינה, ואולי גם של מישלרת ישראל, לגבי נדיבות-הלב של הממשלה.

מחסיני הממשלה ריקים עתה מבשר קפוא. מגיע מעט בשר מרומניה, שניקנה במחיר 1,500 דולר הטונה. עיסקה שחתמה הממשלה עם חברת "טנקרד" באוסטר-ליה במאסר השנה, לרכישת 4,000 טונה, במחיר של 1,100 דולר הטונה, התפוצצה אחרי שנשלחה מחצית הכמות, ועתה דורשים האוסטרלים תוספת מחיר.

המתווכות בעיסקות "טנקרד" ואירלנד היו אותן החברות המייצגות גם את ארגנטינה. כל תוספת במחיר מגדילה את רווחי החברות הללו, שבעליהן ישראלים, במאות אחוזים.

נראה שלא תהיה כמות מספקת של בשר קפוא לפני פברואר, והממשלה תמשיך בשיטת ההקצבות. כיום מוכרות הממשלה קילו בשר קפוא לסיטונאי ב-36 לירות. המחיר הארגנטיני החדש יביא לעלות של 43 לירות בשער הנמל.

לעומת המחסור בבשר קפוא הגברה אספקת העופות, ויש עתה שפע. משום כך בוטלה התוכנית לייבא עופות קפואים מארצות-הברית.

במקביל, התירה הממשלה ייבוא של כבש קפוא, בתנאי שיגיע ארצה עד סוף מארס, לקראת חג-הפסח. חברת "עידן" תייבא 200 טון כבש מאוסטרליה, חברת "המשיב" תייבא 250 טונות מאוסטרליה (זוהי חברה חדשה, של הקבלן ברוך וילקין), וחברות "אשור" ו"החברה לקירור ואספקה" תייבאנה 400 טון מארגנטינה. המישלוחים הראשונים של כבש יגיעו בפברואר, ויורידו את מחיר הכבש, המגיע כיום עד 190 לירות לקילו.

מעריכי המכס

הקטינו סכומי המס

אחרי מעקבים שנמשכו שלושה חודשים, הצליחו חוקרי מחלקת-חקירות הונאה של בנ"מין זיגל לפצח את רשת סוחר-המכוניות, שעבדה בשיתוף פעולה עם מעריכי-מכס ושהקטינה את סכומי

חוקר זיגל
תוצאות מפתיעות

המס שניגבו, כאשר המעריכים חשודים בקבלת סכומי-כסף ניכרים כשחוד. עד כה נעצרו כחשודים שני ראשי מחלקת הערכות-המכס בחיפה, נחום גוטמן ויחזקאל קפלן, שני סוחר-מכוניות, ומהלך-החשבות בכיר ידוע בחיפה. תחילת הפרשה לפני שלושה חודשים, כאשר הבאתי ארצה מכוניות וטיפולתי בי שיחוררה מן המכס. כאשר שהיתי ליד

ייבוא אישי:

מקררים

אחרי שהוכחנו, במדורים קודמים, כי אפשר לחסוך עשרות אחוזים בייבוא אישי של מכוניות ומכשירי-טלוויזיה, כדאי להראות כי אותו המצב קיים גם לגבי מקררים.

מקרר-היוקרה "ג'נרל אלקטריק", 24 קוב, המכין קוביות-קרח, עולה בישראל אצל הסוכן 112 אלף לירות. מחירו של מקרר זה באמריקה 845 דולר, ועם ה"הובלה והוצאות מסביב הוא עולה בנמל חיפה, או אפילו בנמל-התעופה לוד, 1,179 דולר. לזאת יש להוסיף הוצאות הרקת המקרר בנמל-התעופה 286.10 לירות, הובלה הביתה — 1,600 לירות. מס ערך מוסף על שני עופים אלה — 225 לירות. המקרר עולה, אם כן, לפני מס, 46,997 לירות. המיסים מסתכמים ב-44,500 לירות. המקרר עולה, אפוא, בייבוא אישי, כאשר הטסת אותו במ-טוס — 91,500 לירות, או 21 אלף לירות פחות ממחירו בארץ. אם תשלח אותו באונייה, תחסוך 30 אלף לירות!

בנק בלי בע"מ

על כל סניף בנק בישראל מתנוסס שלט, המכריז על שם הבנק בתוספת האותיות בע"מ, קיצור של "בערבון מוגר". החוק מחייב כל חברה ציבורית לציין ליד שמה את העובדה כי היא בערבון מוגבל, היינו — שהיא יכולה לערוב לחובות מוגבלים בסכום ההון שלה. הדבר חשוב במיוחד לבנקים ה"מבוססים על אמון".

באחרונה החליף "בנק-לאומי-לש"מ" את שלטי הסניפים שלו והתקין שלטים חדשים שעליהם כתוב רק "בנק לאומי". חדיעין ב"בנק-ישראל" שמו לב לכך ש-מלבד השמטת המילה "ישראל", הושמט טו גם האותיות בע"מ, ודבר זה מנוגד לחוק. עתה מתכוון "בנק ישראל" לתבוע מ"בנק לאומי" להוסיף אותיות אלה בכל מקום.

הון שחור

בייצוא פרחים

קרוב ל-20 מיליון דולר יהיה העונה ייצוא הפרחים שלא באמצעות "אגרקס-קו", וחלק ניכר מייצוא זה נעשה ללא רישומים, בלי תשלום מיסים. הייצוא של פרחים באמצעות מועצת הפרח ו"אגרקס-קו" יהיה השנה בהיקף של 80 מיליון דולר. אולם חלק מן הייצוא נעשה באמצעות בעלי רישיונות ייצוא פרטיים, הקונים את הפרחים ישירות מן המגדלים ומשלמים להם ישרי-רות. ייצואנים אלה מציעים באירופה מחירים נמוכים יותר עבור הפרחים שהם

הבורסה

רווחי "אליאנס"

הוכפלו

בתרגילי מיסוי

הרווחים הנקיים של חברת "אליאנס" לתשעת החודשים הראשונים של השנה הוכפלו, והרווח הנקי למניה היה ב-4 ספטמבר 4 לירות לעומת 2 לירות ב-4 ספטמבר לפני שנה. מקור הגידול הוא בכמה תרגילי מיסוי.

האחד: החברה ניצלה סעיף בחוק ה"מכיר בפטור ממס על רווח אינפלציוני למיפוע שלפחות 25% מהונו הושקעו על ידי משקיע זר. התרגיל השני היה ניצול הוראת ליטכת רואי-החשבון, לרשום את תעודות המילווה הממשלתיים של ה"מיפוע" (מילווה מעסיקים, חובה וכו') לפי השווי הנוכחי שלהן ולא בהתאם ל"מחירן ההיסטורי".

האמריקאים

גברו על אורמן

אי-העסקים הידוע מחיפה, שמואל אורמן, שנתבע עליי משקיעים אמריקאיים בבית-הדין הפדרלי בל-אנז, קיבל את דרישותיהם והעביר להם את כל הזכויות במיפוע המאושר שרשם על שם חברה זרה מדומה בניגוד לחוק. פסק-הדין ניתן באחרונה בתיק מספר 6945/76.

הפרשה תוארה בדצמבר 1976 במדור זה (העולם הזה 2049). אורמן הוא ידידו הקרוב של האיש החזק של העבודה בחיפה, משה ורטמן. אורמן השיג חור זה עם מישל-התעשייה להקמת ממגורות וטען כי הוא מייצג משקיעים זרים, ומ"שום כך קיבל אישור של מיפוע מאושר. אורמן הכיר את המשקיעים לאחר שהם פנו למרכז ההשקעות וחיששו שותף ישראלי, ואז הוצג לפניו אורמן כקב"לן אמיד.

הוא קיבל 26% במיפוע המאושר, וה"אמריקאים" הסכימו כי החברה הקבלנית שלו, "סנפיר", תבנה את המגורות. כעבור זמן התברר לאמריקאים כי רשם חברה במדינת דלאוור, והציג אותה במר כזו ההשקעות כשייכת להם, בעוד שהיתה שלו. כך נטל לעצמו שליטה מלאה על הפרויקט. האמריקאים הגישו תביעה וזכו בה.

שולחים, ומכריחים את "אגרקס-קו" להוריד את המחירים. בעוד "אגרקס-קו" משלמת למגדלים דרך האגודות והכל רשום, יש חשדות כי חלק מן התשלום מים של הייצואנים הפרטיים אינו עובר רישום, ושאינו משלמים עליו מע"מ או מס-הכנסה.

בית אריזה שז, "אגרקס-קו"
לא שחור